

Nr. 2 / iunie 2023

Generația Z

Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

**Baia Sprie
2023**

Generația Z

**Liceul Tehnologic de Transporturi Auto
Baia Sprie, Maramureș**

COORDONATORI

prof. Moje Ina

prof. Sztrelenczuk Iolanda

prof. Chisacof Monika

prof. Șindreștean Adina

prof. Mureșan Corina Raveca

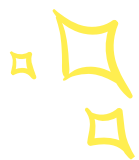
prof. Udrescu Adina

prof. Kaszoni Claudia

editor: prof. Sztrelenczuk Iolanda

"Copiii sunt creativi în mod natural. Este responsabilitatea noastră să le oferim libertatea, materialele și spațiul în așa fel încât creativitatea lor să înflorească la maxim."

Jean Vant Hul

Cuprins

Ultimul sunet de clopoțel.....	5
Oscar et la Dame Rose.....	6
O întâlnire neașteptată.....	8
Pași în nisip.....	9
Friends in the haunted house.....	10
Satul românesc.....	13
Din vremuri de demult.....	14
Satul tradițional și farmecul său.....	15
Știați că.....	16
Because of Mr. Terupt.....	17
VIA TRANSILVANICA.....	19
Franceza în Franța și Belgia.....	21
A hag, a watch and a story.....	23
eTwinning sau despre mobilitatea virtuală din școala mea.....	26
Overcycling - Restoring the Environment.....	27
Empatia în activitatea didactică.....	28
Dependența de internet în rândul tinerilor.....	31

Ultimul sunet de clopoțel

Dogaru Andreea
Borcutean Gabriel
cls. a XII-a A

Azi este un moment important din viața noastră – suntem absolvenți ai Liceului Tehnologic de Transporturi Auto Baia Sprie.

Ne amintim nenumăratele momente în care foarte mulți dintre noi așteptam sosirea acestei zile. *“Mai este un an... Mai este o lună... O săptămână... A mai rămas o zi.”* Ei bine, ziua a venit. Nerăbdarea s-a dovedit absurdă.

Ceea ce simțim noi acum nu poate fi exprimat în cuvinte. Pe de-o parte suntem fericiți, am finalizat liceul, am absolvit. *Vine BAC-ul! Luăm BAC-ul! Lucrurile vor merge bine.* Însă pe de altă parte există și un strop de tristețe. În toți acești ani am cunoscut o mulțime de persoane, s-au format multe prietenii și am trăit momente unice împreună. Sunt amintiri pe care nu le vom uita niciodată.

Clasa a XII-a A a însemnat o a doua familie pentru noi. Am avut plăcerea de a fi responsabili de această clasă și chiar dacă au existat și momente dificile, considerăm că în final, ceea ce a contat, a fost prietenia, iar colegii de care suntem alături azi, au demonstrat că pot fi prieteni adevărați.

Acești patru ani, cu bune și rele, vor rămâne mereu în inima noastră. Amintirile vor fi cele care ne vor lega de aceste momente, pe care nu avem cum să le uităm vreodată: glumele lui Alex, perlele lui Levi, nebuniile lui Sebi și chiulurile noastre eșuate. Cu siguranță ne vom aminti memorabila replică a domnului profesor *“Haideți vă rog frumos, că îi foarte important, asta a căzut și anul trecut la BAC.”* Sau cuvintele altuia *“în amintirea tuturor vor rămâne extremele – ce-i foarte bun sau ce-i foarte rău”*.

Nu putem spune că am fost cea mai bună clasă, însă nici cea mai slabă - în ciuda criticilor pe care le-am primit de-a lungul anilor. De cele mai multe ori aceste lucruri ne-au motivat, deși nu eram considerați o clasă de genii. Aceste critici ne-au determinat să demonstrăm contrariul. Veți vedea pe 7 iulie!

Ar mai fi o mulțime de lucruri de spus, însă credem că un simplu **MULȚUMESC** este tot ce putem noi oferi acum, deoarece “lucrurile mari se ascund în gesturi mici”.

Vă mulțumim tuturor, dar în special domnului diriginte, pe care chiar dacă îl supăram uneori, “uneori de mai multe ori”, îl vom prețui întotdeauna. De asemenea mulțumim pentru șansele acordate și implicarea în diversele proiecte din acești patru ani de liceu.

Un ultim gând pentru viitorii absolvenți **“Fiți realiști, doriți-vă mereu imposibilul!”**

**Invitation à la lecture !
-Oscar et la Dame Rose –
écrit par Eric Emmanuel Schmitt**

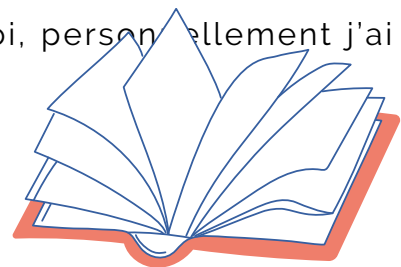
**Goga Maria, cls. a VIII-a
C**

prof. coordonator Chisacof Monika

Oscar a dix ans. Il vit à l'hôpital. Il a une leucémie, et l'opération a raté. Une dame vient le voir pour lui tenir compagnie. Il la surnomme «Mamie Rose». Elle lui propose d'écrire à Dieu pour se sentir moins seul. Alors Oscar lui écrit, une lettre par jour. Il raconte sa vie à l'hôpital, ses copains et ses relations avec ses parents. Il raconte ses conversations avec «Mamie Rose ».

Mon avis: C'est un roman extrêmement court et facile à lire. Il est plein d'humour, Oscar a une façon de dire les choses, vraiment drôle. Il est triste, bouleversant même, mais l'auteur cherche à dédramatiser la situation. Il fait réfléchir: comment nous comportons-nous face à ceux qui sont malades, ou face à ceux qui vont mourir.

Je le recommande sans exception à tous! Moi, personnellement j'ai bien aimé!

Titre: Oscar et la dame rose
Auteur: Eric-Emmanuel Schmitt
Illustrateur: Marcelino Truong
Nombre de pages: 112

Quelques phrases pour résumer le livre:
La même erreur est commise dans la vie.
On oublie qu'elle est fragile, tendre, éphémère.
Nous agissons tous comme si nous étions
immortels. Personne ne peut échapper à la sou-
ffrance. Ni Dieu ni toi. Ni tes parents ni moi.

Où se passe l'histoire?

L'histoire se passe dans un
hôpital pour enfants.

Conseillerais-tu ce livre à
un ami?

Oui

Non

Je dessine mon moment
préférée de l'histoire

Fais la liste des personnages principaux
avec deux adjectifs qualificatifs pour
chacun:

1. Oscar- combattant et fort

2. Dame rose- altruiste et bonne âme

O întâlnire neașteptată

Ardelean Sara, cls. a VII-a A

prof. coordonator Moje Ina

Într-o zi călduroasă de iunie mă aflam în drum spre casă, întorcându-mă de la școală. Zăpușeala de afară, dar și gândul că se apropie vacanța m-au făcut să mă abat de la drum și să mă odihnesc puțin la umbra unui zid de piatră de care se agățase o perdea stufoasă de iederă. Mai aveam puțin din sendviș și niște apă în bidon, așa că mi-am zis că bunica nu își va face griji dacă voi întârzia câteva minute și voi rămâne acolo, lângă zid, la umbră, să mănânc.

Zidul acela m-a fascinat mereu, de fiecare dată când treceam pe lângă el, ceva îmi atrăgea privirea într-acolo, amintindu-mi de poveștile fantastice pe care le-am citit. Un secret părea să se ascundă în spatele lui. În timp ce-mi savuram liniștită ultima bucată de sendviș, gândindu-mă la cartea pe care aveam să o încep când voi ajunge acasă, am observat că iedera de pe zid se clătina ușor în bătaia vântului. Am dat-o la o parte și nu mică mi-a fost mirarea să văd o ușă desenată pe zid. O lumină puternică m-a orbit brusc și ușa misterioasă s-a deschis. Am pășit încet dincolo de prag, dar tot nu vedeam nimic. Sunete înăbușite se auzeau în depărtare, părând a fi motoarele mașinilor care trec pe o stradă din apropiere. O siluetă umană părea că se îndreaptă spre mine, moment în care, trebuie să recunosc, m-am speriat. Cu cât se apropia, cu atât mi se strângea inima mai tare. Hainele ei rupte și murdare mă făceau să cred că este o cerșetoare.

-Bună! Cine ești? Te pot ajuta cu ceva? M-a întrebat ea cu un zâmbet senin.

Mi-am întrerupt gândurile și am spus:

-Stai! Ești cumva fata moșneagului? Adică cea care a întâlnit-o pe Sfânta Duminică?

-Da, eu sunt, dar tu cine ești?

Am decis să-i explic situația mea, adică ce mă nemulțumea în acele momente, așa că ne-am așezat pe iarbă să povestim.

-Știi, eu sunt o copilă oarecare pe care nimic nu o mai motivează la școală, nu îmi mai doresc să învăț, nu mai vreau să fiu o elevă model, i-am spus eu cu o voce obosită.

Ea mi-a zâmbit și a spus:

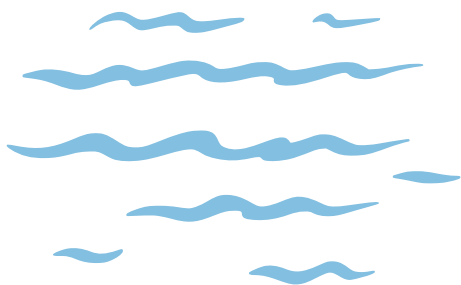
-Și mie mi-a fost greu să rămân bună la suflet atunci când am fost pedepsită pe nedrept și nu am fost apreciată, indiferent ce făceam, dar am rămas încrezătoare, sperând că într-o bună zi voi fi răsplătită pentru faptele mele. Să știi că fiecare faptă îți va fi răsplătită la un moment dat. Nu renunța! Fii încrezătoare în forțele tale!

Apoi s-a uitat către cer și a zâmbit cu ochii închiși.

-Cred că ar trebui să te duci acasă. Nu o lăsa pe bunica ta să-și facă griji!

Și nu uita, atunci când nimic nu te mai determină, gândește-te la mine și voi fi acolo să te încurajez. Apoi m-a salutat și a plecat.

Lumina orbitoare și zgomotul mașinilor au apărut din nou și eu m-am trezit ca dintr-un vis adânc. Dar n-a fost un vis oarecare, a fost unul care m-a făcut să-mi dau seama de propriile mele valori.

Pași în nisip

Avram Bianca, cls. a VI-a A
prof. coordonator Moje Ina

Cu gândul la vacanța de vară care se apropie cu pași repezi, mintea mea absorbită de paginile unei cărți de aventuri e repede cuprinsă de euforie când întâlnesc cuvântul *mare*.

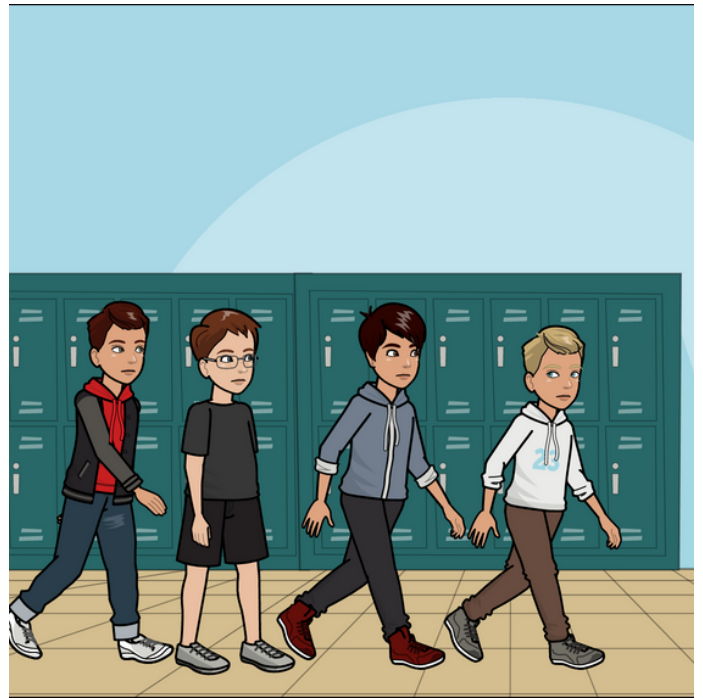
Închid ochii și plutesc purtată de vânt, în sunetul valurilor care se unduiesc. Peisajul e de vis, desprins parcă dintr-un tablou din galeria de artă a unui pictor celebru. Nisipul fin ce sclipește sub razele soarelui, părând a fi bucăți de diamante, mă îmbie să pășesc desculță pentru a simți valurile care se sparg pe țărmul auriu. Acestea mută din loc în loc bucățile mici de pietre prețioase, redând strălucirea nisipului și scoțând la iveală diverse scoici sau vietăți ale adâncurilor. Sunetul lor relaxant te îmbie și te primește în secretul întinderii. La cea mai mică adiere de vânt, nisipul zboară precum o adiere magică.

Cerul viu colorat sărută în depărtare marea, formând o întindere albastră infinită, întreruptă doar de razele aurii ale soarelui, care completează tabloul. În fața unui astfel de peisaj rămâi mut de uimire.

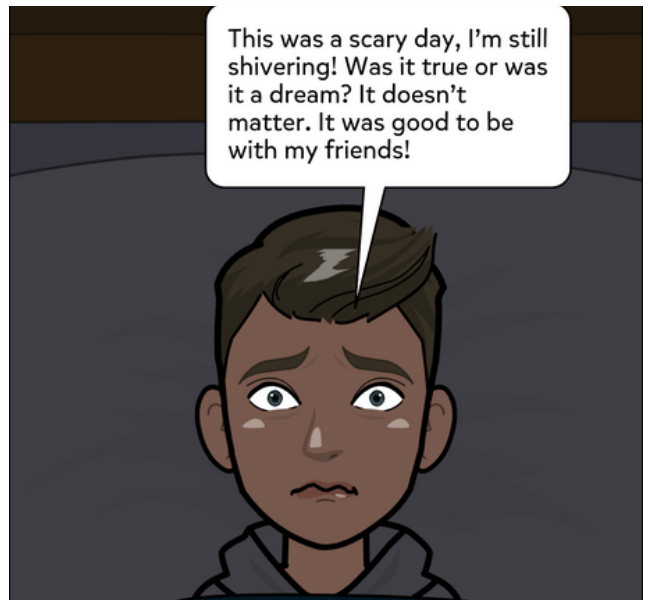
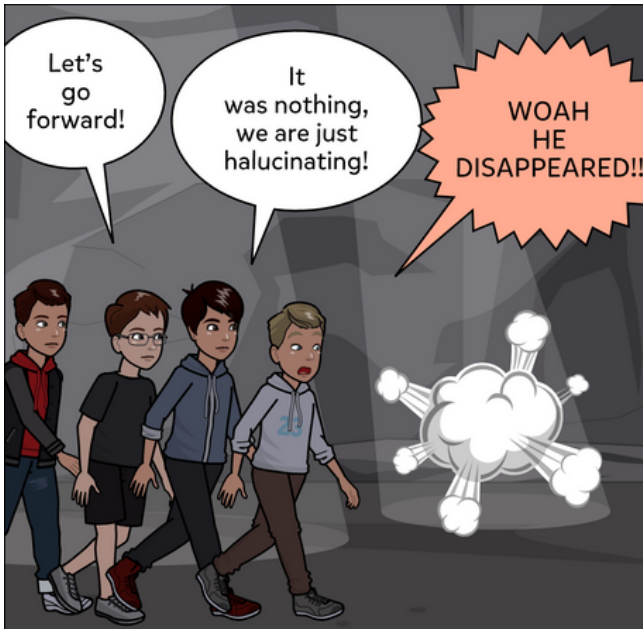
Mare albastră, abia aștept să te revăd!

Friends in the haunted house

Hupka Viktor, cls. a VI-a C
prof. Sztreleńczuk Iolanda

Satul românesc

Kiss Amalia, cls. a VI-a A
prof. coordonator Moje Ina

În satul românesc
Copiii fericiți cresc,
Se trezesc de dimineață
Și duc animalele să pască.

În fiecare zi frumoasă
Oamenii harnici lucrează
Ca să pună pâine pe masă,
Făcută din făină de casă.

Ei au vaci, găini și capre
Pentru carne, ouă, lapte,
Îngrijite cu muncă grea,
Tuturor ca să le dea.

Sat frumos și minunat,
Noi mereu te-am respectat!
Să ne ierți când mai greșim
Și plecăm printre străini.

Ești un tezaur adevărat
De unde mulți în lume au plecat,
Mulțumim pentru ce ne oferi,
Fără în schimb nimic să ceri.

Din vremuri de demult

Breban Iulia Nicola, cls. a VI-a A

prof. coordonator Moje Ina

Așezat pe malul râului Someș într-un ținut desprins parcă din basme, satul natal al bunicii mele este o comoară neprețuită. De fiecare dată când bunica se întoarce în satul ei natal, fie doar și cu gândul, parcă deschide o carte. O carte din care îmi citește cu drag poveștile copilăriei ei, iar eu le ascult fascinată. Îmi povestește cu drag de școala din sat, de jocurile copilăriei de altădată, de prietenii ei de atunci și de fiecare dată când o aud mi se deschide în față un portal magic prin care eu intru într-o altă lume.

Atunci când se topeau ultimele petice de zăpadă, alaiul de copii era la cules de flori vestitoare de primăvară. Vara și toamna copiii erau prezenți alături de părinții lor la muncile agricole, iar iarna, la fel ca în poezia lui Coșbuc, năvalnic vuiet răsuna pe ulițele înguste ale satului sau pe dealurile dimprejur.

Își amintește cu drag de oamenii din sat, de școala veche, dar mai ales de figura învățătoarei, care a marcat-o. Copiii modești ai acelor vremuri, dar dornici de a fi harnici, respectuoși și cumiți sunt lucruri care îi vin deseori în minte bunicii și o podidesc lacrimile. Jocurile lor erau de un farmec aparte. Jucăriile erau în mare parte confecționate de ei. Copilăria lor se rezuma la muncă, învățătură și joacă. În puținul timp pe care îl aveau pentru învățat, pentru că părinții îi duceau pe copii la muncile agricole de peste an, aceștia învățau la lumina lămpii cu petrol, obiect pe care eu l-am văzut doar la muzeu.

Cu drag își amintește bunica și de șezătorile din sat sau de jocul la șură, unde, copii fiind, se duceau să pândească perechile intrate în joc și se minunau de exactitatea cu care toți pășeau la fel, în ritmul sunetelor scoase de instrumentele muzicale.

M-am reîntors cu bunica în satul natal, dar nimic nu mai era cum am auzit eu în poveștile ei. Acum, satul arată diferit. În locul școlii celei vechi, răzbate semeț în bătaia razelor de soare o clădire impunătoare, cu geamuri noi și un spațiu de joacă modern. În locul ulițelor vechi, delimitate de garduri cu stinghii de lemn, sunt drumuri asfaltate, cu șanțuri și rigole, trotuare și garduri din fier forjat, care împrejmuesc casele noi apărute la tot pasul. Țăranii nu se mai deplasează cu căruța, ci cu mașina. Toate acestea sunt lucruri normale, pentru că lumea a evoluat și trebuie să ținem pasul cu ea, dar farmecul parcă nu mai e același.

Basmul bunicii s-a evaporat și există doar în amintirea ei, amintire pe care o împărtășește din când în când cu mine. A dispărut și s-a pierdut în negura timpului. Tot ce mi-a povestit bunica despre satul ei rămâne doar o amintire, pe care o port cu drag în suflet și mărturisesc că mi-ar fi plăcut să-mi trăiesc copilăria în acele vremuri.

Satul tradițional și farmecul său

Leș Cristina Carmen, cls. a VI-a A

prof. coordonator Moje Ina

Orice lucru pe pământul acesta își are rostul său. Toate sunt create spre a servi la ceva și nimic nu este întâmplător. Așa cum soarele există ca să încălzească lumea, florile ca să o înfrumusețeze, iar plantele ca să ne dea aerul pe care îl respirăm, satul românesc există și a existat de la începuturi pentru a da lumii tot ce înseamnă frumusețe. Mai întâi a fost satul, cu toată zestrea culturală și lingvistică moștenită de la înaintași și păstrată cu sfințenie. Cu locuri mirifice, de basm, locuri în care s-au scris multe povești, unele triste, altele vesele, satul rămâne locul de referință al civilizației românești. Când vorbim despre sat, vorbim despre origini, originile noastre ca neam. Acolo ne-am născut, am crescut, ne-am format ca neam, iar mai târziu am întemeiat orașe sau am plecat în lumea mare.

Un sat este precum o comoară. Dacă atunci când o deschizi, raze strălucitoare te vor orbi de la bogățiile ce se află înăuntrul ei, atunci când intri într-un sat românesc vei fi fascinat de bogățiile pe care le vei întâlni aici: oameni înțelepți și harnici, credință, tradiții, obiceiuri. Aici lucrurile sunt simple, dar frumoase, sărbătorile sunt momente cruciale în viața oamenilor modești, iar timpul pare să nu se grăbească deloc. Și limbajul este mai frumos la sat, nefiind alterat și invadat de multitudinea de cuvinte străine apărute în limba noastră ca ciupercile după ploaie. Să nu mai vorbim de viața sănătoasă pe care o duc oamenii de la țară și care se datorează atât efortului fizic pe care îl depun pentru muncile agricole, cât și hranei sănătoase pe care o consumă și pe care și-o produc singuri.

Deși trăim într-o lume modernă, invadată de ritmul rapid al dezvoltării și al transformării, satul a rămas același. Elementele noii civilizații abia dacă au reușit să atingă aceste locuri, unde tradițiile și obiceiurile moștenite din bătrâni sunt păstrate, iar valorile sunt sfinte pentru oamenii aceștia simpli.

Farmecul satului tradițional constă așadar în simplitate, în primul rând, dar și în sinceritate, credință în Dumnezeu sau originalitate.

Știați că...

Malanca Alessia
Finteușan Theodora
Voicu Matei
cls. a VII-a A

prof. coordonator Moje Ina

1. **Marin Preda** nu scria cu creionul sau cu pixul, ci cu un stilou cu peniță de aur, care după moartea scriitorului nu a mai funcționat?

2. **Mihail Sadoveanu** a debutat ca scriitor în revista literară care se numea "Dracu"?

3. **Ion Luca Caragiale** a fost premiant, dar nu a terminat niciodată liceul?

4. **George Bacovia** avea talent la desen, în anul 1899 obținând premiul I pe țară la concursul "Tinerimii române" pentru "desen artistic de pe natură"?

5. Există poezii formate dintr-un singur vers? **Ion Pillat** este autorul unor astfel de texte.

6. Un asteroid denumit inițial doar "9495" a fost redenumit în anul 2000 "**9495 Eminescu**"?

7. Singurul cuvânt din limba română care conține cinci consoane consecutive este **optsprezece**?

Matematică

Ardelean Sara Maria, cls. a VII-a A

prof. coordonator Kaszoni Claudia Ramona

În lumea numerelor intrăm de la o vârstă fragedă. Învățăm că 1 este primul număr, și că el introduce numerele naturale care urmează. Numerele naturale sunt cele care numără lucruri reale de exemplu obiecte, lucruri etc. Abia mai târziu învățăm să numărăm și fructele dintr-o cutie în care nu este nici un fruct.

Matematica este un domeniu vast pe care nimeni nu îl poate cunoaște în întregime. Ceea ce poate fiecare să facă este să încerce și să își găsească o cale individuală.

Trăim vremuri captivante pentru matematică. Unele dintre marile probleme matematice și-au găsit de curând soluția. Dezvoltarea tehnologiei și a computerilor moderne a adus un mare avantaj la rezolvarea unor probleme, dar, s-a dovedit a nu avea nici un avantaj în folosul altora.

La fel ca în pictură sau în muzică, în matematică au existat mulți matematicieni români de exemplu: Gheorghe Țițeica (1873-1939) care a fost considerat fondatorul școlii românești de geometrie diferențială. Pe lângă domeniul științelor, Țițeica a fost interesat și de muzică și literatură, studiind vioara. A scris două cărți în geometrie, utilizate și astăzi în universități din toată lumea. Țițeica este unul din fondatorii celebrei reviste „Gazeta matematică”. Traian Lalescu (1882 - 1929) a fost unul dintre cei mai importanți matematicieni români, având contribuții importante în domeniile: ecuații integrale, ecuații funcționale, serii trigonometrice, geometrie și algebră. Grigore Constantin Moisil (1906 - 1973) care a publicat lucrări de mecanică, analiză matematică, geometrie, algebră și logică matematică.

El a dezvoltat o extensie multidimensională a derivatei areolare a lui Pompeiu și a studiat funcțiile monogene de o variabilă hipercomplexă cu aplicații în mecanică. Moisil a introdus, de asemenea, unele algebre cu multe valori, pe care le-a numit algebre Łukasiewicz (numite în prezent și algebre Łukasiewicz-Moisil), și le-a utilizat în logică și în studiul teoriei automatelor. El a creat noi metode de analiză a automatelor finite și a avut numeroase contribuții în domeniul teoriei automatelor în algebră. Moisil a avut contribuții importante în crearea primelor calculatoare românești. A jucat un rol fundamental în dezvoltarea informaticii în România și în creșterea primelor generații de informaticieni români. A jucat un rol fundamental în dezvoltarea informaticii în România și în creșterea primelor generații de informaticieni români.

Algebra ne oferă o cale diferită de a rezolva probleme, o metodă deductivă cu o particularitate. Aceasta este gândirea inversă.

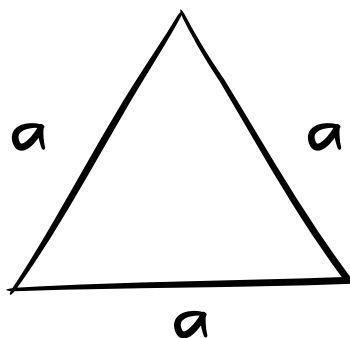
Vremede 500 de ani, algebra a însemnat „teoria ecuațiilor”, dar în secolul al XIX-lea s-a produs o revoluție. Oamenii au înțeles că simbolurile din algebra ar putea însemna mai mult decât simple numere.

Geometria este una dintre cele mai vechi meșteșuguri literale, ea înseamnă măsurarea pământului (de la metria și geo). Geometria obișnuită se ocupă cu studiul liniilor continue și al formelor solide, acestea putând fi considerate ca fiind compuse din puncte așezate unul lângă celălalt.

Bibliografie:

1. <https://www.libertatea.ro/lifestyle/cine-a-fost-grigore-moisil-4404849>.

2.50 de idei pe care trebuie să le cunoști MATEMATICĂ, autor Tony Grilly, editura Litera

$$A = \frac{\sqrt{3}}{4} a^2$$

Because of Mr. Terupt **Rob Buyea**

Bodenlocz Robert, Hupka Viktor
Sarkozi David, cls. a VI-a C
prof. coordonator Sztreleńczuk Iolanda

We read a wonderful book about students in the 5th grade in a school in the USA. We liked the book because it was about friendship and relationships.

The characters are also very surprising:

Peter is the funniest student in the class. Unfortunately, Mr. Terupt's accident was his fault.

Danielle is a little bit chubby, That's why other children make fun of her.

Anna is very shy, she hardly makes any friends.

Jeffrey is very strong, while reading the book we discover why he became like he is.

The smartest kid in the class is **Luke**.

Alexia is mean at the start of the book, but at the end, she becomes friendly and kind.

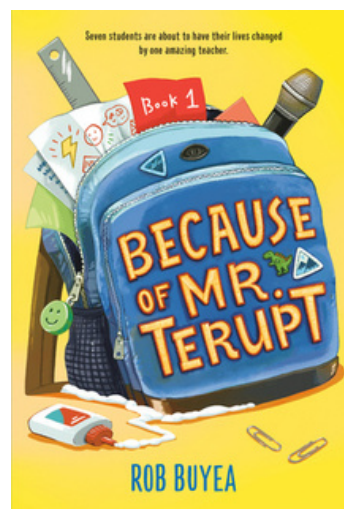
Jessica is the new kid in school, but she makes friends easily.

These students can be found in any class around the world.

We liked the parts when the students introduced themselves and when they played the dollar word game, We enjoyed reading about **Mr. Terupt** because he is **amazing, motivating, and kind**.

We really enjoyed this book and we think the slogan of the book should be:

***Be kind to
all kind!***

Because of Mr. Terupt by Rob Buyea

AMAZING

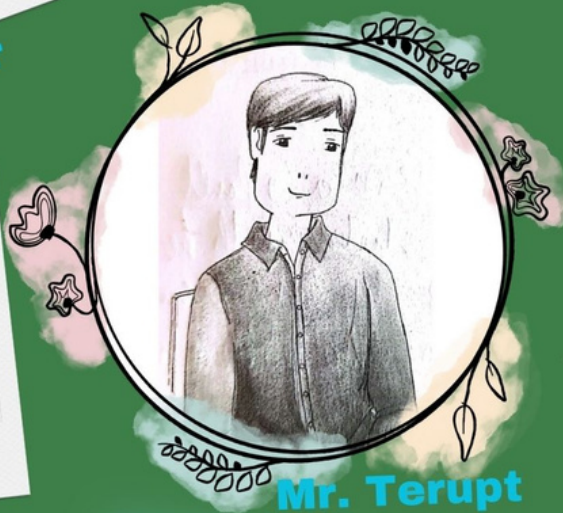
Peter

Jessica

Jeffrey

Mr. Terupt

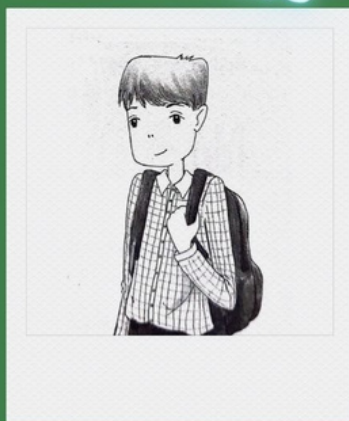

Anna

MOTIVATING

Danielle

Luke

Alexia

KIND

VIA TRANSILVANICA

Botiș Alesia, cls. a VII-a A
 prof. coordonator Șindreștean Adina

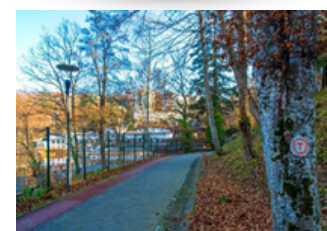
Traseul de drumeții Via Transilvanica măsoară aproximativ 1400 de kilometri, străbătând nu mai puțin de 10 județe. Supranumit și „Camino de Romania” sau „drumul care unește”, acest superb traseu trece prin cele mai pitorești zone transilvănene, de la Putna până la Drobeta Turnu-Severin.

Infrastructura traseului oferă pasionaților de drumeții acces la apă potabilă, cazare și masă, pe lângă importante informații istorice și culturale.

Proiectul Via Transilvanica aparține **Asociației Tăsualeasa Social**. Proiectul a pornit de la ideea a doi frați pasionați de drumeție: ultramaratonistul Tibi Ușeriu și fratele său, Alin Ușeriu. Proiectul celor doi a început în 2017, cu prima bornă pusă în curtea Mănăstirii Putna, pentru noroc.

Traseul Via Transilvanica este marcat cu câte un indicator la fiecare intersecție și cu semnul specific - sigla menționată anterior pe un fundal alb - la fiecare 50 de kilometri, pentru ca drumeții să nu se rătăcească. Traseul poartă călătorul atât prin munți, cât și prin sate și orașe semnificative. Tot ce trebuie să faci este să fii dornic de aventură și gata să reduci activitatea zilnică la mers, iar bunurile personale la un minim necesar.

Via Transilvanica - Drumul care unește

OBIECTIVE TURISTICE

1. **În zona Bucovinei** principalele obiective turistice sunt: Putna, Sucevița, Vatra Moldoviței, Vatra Dornei și Poiana Stampei.
2. **În Ținutul de Sus** principalele obiective turistice sunt: Poiana Stampei, Pasul Tihuța, Bistrița și Câmpu Cetății.
3. **În zona Terra Sicularul**, principalele obiective turistice sunt: Câmpu Cetății, Sovata, Praid și Archita.
4. **În zona Terra Saxonum** principalele obiective turistice sunt: Archita, Sighișoara, Mediaș, Bazna și Micăsasa.
5. **În zona Terra Dacica** principalele obiective turistice sunt: Micăsasa, Blaj, Alba Iulia, Sarmizegetusa Regia, Ulpia Traiana Sarmizegetusa și Bucova.
6. **În zona Terra Banatica** principalele obiective turistice sunt: Bucova, Caraș-Severin, Reșița, Prigor și Parcul Național Domogled - Valea Cernei.
7. **În zona Terra Romana** principalele obiective turistice sunt: Parcul Național Domogled - Valea Cernei și Drobeta Turnu - Severin.

CE DUCEM CU NOI?

- rucsac
- bețe drumeție (opțional)
- sac de dormit de vară (ușor)/ Izoprez/saltea gonflabilă
- haină de ploaie + husă de ploaie pentru rucsac/haine potrivite sezonului (polar, geaca puf)
- tricouri respirante/pantaloni de munte/pantaloni scurți/colanți trekking
- șosete trekking (confortabile, respirante)
- încălțăminte confortabilă ușoară (pentru eventuale vizite în jur)/bocanci drumeție
- șlapi de baie/prosop sport (ușor)
- sticlă pentru apă (flacon plastic)
- briceag/brișcă
- baterii/ încărcător/ baterie externă
- gel de duș (în flacon mic)/periuță și pastă de dinți
- ochelari de soare, pălărie de soare, cremă de soare cu SPF mare
- trusă medicală (pansamente, plasturi, magneziu/anti-cârcel, antihistaminice, anti-dureri, cremă picioare, dezinfectant și medicamente personale)
- spray țânțari/ insecte/ spray cu piper (pentru animale sălbatice și câini)
- sac de plastic (pentru a transporta hainele în rucsac uscate)
- săculeț pentru haine murdare (de preferat nu din plastic pentru a evita sunete deranjante)
- dopuri de urechi (pentru cazurile în care se doarme cu mai mulți oameni în cameră)
- 2-3 m sfoară de haine
- trusă de cusut + ace de siguranță
- chibrituri
- documente importante (buletin/ pașaport, card de sănătate, contact de urgență)

Franceza în Franța și Belgia

prof. Chisacof Monika

În Belgia se vorbesc trei limbi: franceza, olandeza și germana. Limba franceză se vorbește în regiunea valonă precum și în regiunea capitalei Bruxelles. Dacă veți ajunge în Belgia, veți constata că franceza vorbită acolo este puțin diferită de ceea ce ați învățat/ de ceea ce învățați voi la școală și deci, este diferită de limba franceză vorbită în Franța. O să vă dau câteva exemple:

1. Noi învățăm la școală că numărul 70 în limba franceză este **soixante-dix** (60 + 10).

În Belgia este mult mai simplu! Belgienii au simplificat și au inventat cuvântul **septante** pentru 70. Numărul 80, la fel de complicat de reținut pentru voi (4 x 20): **quatre-vingts**, este simplificat de către belgieni, care au găsit pentru acest cuvântul **octante** sau **huitante**. Evident, numărul 90 **quatre-vingt-dix** (4 x 20 + 10) este mult prea complicat pentru belgieni, care i-au spus **nonante**.

2. În clasa a VI - a învățăm la limba franceză momentele zilei și mesele:

- dimineața (le matin)- le petit-déjeuner (micul dejun)
- la prânz (à midi) - le déjeuner (prânzul)
- seara (le soir) - le dîner (cina)

În Belgia :

- dimineața - on va prendre le petit-déjeuner ou le déjeuner. Les deux termes sont similaires.
- la prânz (à midi) - le dîner
- seara (le soir) - le souper

Termenul « le souper » îl veți auzi și dacă veți ajunge în Canada, în regiunea Québec.

3. Și la capitolul "la météo" cum învățați voi la orele de limba franceză sunt diferențe în expresiile utilizate:

Când este foarte frig, în Franța vom spune: "Il fait froid!" În Belgia, în schimb, vom auzi expresia "il fait caillant!". Când plouă mult, în Franța vom auzi expresia pe care o învățăm și noi la școală "il pleut des cordes", iar în Belgia, mai frecvent utilizată este expresia "il drache", cu verbul - **dracher** - a ploua torențial, un verb rar întâlnit în Franța.

4. Și la nivelul vocabularului, legat de obiecte, sunt diferențe. Francezii spun la telefonul mobil "le portable", belgienii, în schimb "le GSM", un alt exemplu este cel legat de prosop. Francezii spun "une serviette". Acest cuvânt pentru belgieni înseamnă șervețelul utilizat la masă. Ei vor spune "un essuie" pentru a desemna prosopul.

Iată câteva lucruri de cultură generală legate de "belgicisme".

Nu uitați să învățați cu drag limba franceză, **"car, le français est une chance"**.

A hag, a watch, and a story - a modern fairytale

prof. Sztrelenczuk Iolanda

The road was difficult, more difficult than I could have imagined.

The old hag was right, even though I didn't believe a word of her stupid story. But she went on, and on, beyond on - despite my obvious lack of interest:

Nepomuk was called "the keeper of secrets" by everyone; he was the queen's confidant during very troubled times. She would confide her most worrisome thoughts and deepest concerns. This was to bring him, and not only him, many sorrows.

The king, under the influence of the ones who wanted his kingdom to prosper less and less, was jealous and wanted Nepomuk out of his sight, out of their life. The keeper of secrets had no business in his kingdom, had no secrets to keep, and no queens to advise! Not anymore, and "Nevermore!" - as one well-known crow would utter!

The queen gave him (we are talking about Nepomuk, not the king) a smartwatch, advising him to follow the route that would eventually appear on the display. In due time he might discover a treasure and would be freed from the king's wrath.

Everything seems futile, but let the initiation begin! He arrives at the gates of a modest town at the bottom of some mountains looking more like lower hills. A flash on the screen of the smartwatch and he understands that this is where his surreal adventure or quiz time should begin... "Look for a girl with rough shoulders having showers"; He was really, really, thirsty. "Let me find some water then". "In 70m you get to the next location" the voice of the GPS on the watch whispered. In one blink of an eye and he arrived at a baroque-style building. The display of the watch had the following text FORMER HOTEL CORONA, nowadays A PUBLIC LIBRARY AND HOUSE OF CULTURE. "No water then, damn it!"

Nepomuk needed a break. He sat down on the steps of the building. It seemed a ruin. A faint sound of a spring tickled his tired ears. Could it be? Just around the corner, he saw the bridge. If there is a bridge, there should be some water. Saved! Thirsty no more or Nevermore? Less than fifteen steps and he found himself on the bridge. The watch uttered the following question (not a quiz, he could not take it now, he had needed to attend): "How many churches can you see?" He was out of his mind. He could see numberless steeples - on the account of his thirst, but only three churches (Well we really need some magical numbers in this story, don't we?).

"The local townspeople must be very religious", he thought. They would not let him die of thirst. "I must find water!" He started up the first path. It wasn't a brick-yellow path, but a muddy, winding way leading to a garden. Apples, he thought. The apples contain water; they would quench my thirst (I don't want golden apples, just some plain farm apples).

Nepomuk arrived at a house (not a gingerbread one) that looked quite different from the ones in the area. Everything was locked and mysterious, but inviting at the same time. He was very, very thirsty and curious to discover what was beyond the gate. Has he finally found some water? The gates would not open. No "Open Sesame!" or "Sim Sala Bim!" could open the gates. The watch blinked on his wrist. "look for the symbol of the strongest human feeling". He was tired and thirsty and not in the mood for any games. He was looking for some water; that was all, not symbols and magical rubbish. He turned around and wanted to leave, but his feet would not listen to his brain. It was as if the watch nailed him to the ground. He was grounded and drained!

His eyes were the only part of his body that could move. He glimpsed at the windows. They had strange heart-shaped shutters. Finally, he got it – the human heart was the dwelling place of all strong human feelings. The gates opened and he could see a huge container of blue-greenish colour. He drank from it! Was it water? Who cares? He was less thirsty now.

After catching his breath, Nepomuk set off again. He simply followed the path always choosing to turn right. At the next crossroads, he got to a running water. There was a suspended bridge - it rattled and swung. A strange airy creature was waiting at the far end of the suspended bridge. He decided to cross it, followed the creature, and entered a forest of old, huge, oak trees.

Nepomuk felt more and more exhausted; he wished he had a sip of water or any other liquid; the creature was moving constantly – harder and harder to follow between the trees.

"It's pointless, what am I doing? Where am I heading?" Exhausted of so much climbing, effort, and thirst Nepomuk decided to have a rest. His watch started to buzz. He thought it was stupid and even reckless to take into account all the signals given by a device. He would not budge anymore, Nevermore!

Half an hour later his wrist got on fire. It burnt as if someone had poured some fuel on it. The smartwatch sparkled. He didn't know what to do – it was unbearable. Nepomuk got on his feet and decided to follow the creature.

She could help him or at least give him some direction. He managed to catch up with her. They found themselves on the shore of strange water. It looked like a lake but it was swirling. In the middle of the water, there was the hag. He looked into Nepomuk's eyes and started telling him a story:

"Long time ago the two hills were separated by a deep, pitch-black valley. There was no way to cross it. On one side of the valley there lived the Blues, sinewy and muscular, rough-skinned, oddly pale maybe on the account of their always hiding by the rays of the sun; they spent most of their time in the galleries they dug in the side of the valley. All they long they were digging for small silver and goldish grains. They gave away grains to get food and other household items in FarAway City. The hill was steep, barren, and had the same colour as the face of the Blues. During the holly days, the Blues were sitting on the edge of their barren hill and peeping across the valley.

The other side was green, lively green, orchards full of trees screaming under the burden of their fruit, gardens suffocated by vegetables, herbs, and flowers. That was the home of the Greens. They were gentle; their sunburnt skin contrasted so well with the green surroundings. The sun loved them. The yellow round circle above their head was the one giving them abundance and strength. They knew their lives would end if they lost this yellow fairie.

The Blues and the Greens have never spoken to each other. The valley was huge and bottomless – people would say. So was their ability to communicate and to understand each other's ways.

One scorching afternoon, two teenagers appeared on the edge of each hill looking at the cold, inviting water beneath them. The temptation was high. They were ready to jump into the water to cool off. For a second their eyes met and the Blue boy seemed to have not-so-blue eyes, while the girl's deep green eyes looked a bit lighter, a blueish shade in fact. They finally jumped into the cool, blue-greenish water that changed its shades while they were floating and swimming. The people on the two hills noticed that the water was changing day by day, it got less dark and more blue and green depending on the rays of the yellow faerie."

As the hag was telling the story, Nepomuk became more and more thirsty. He fainted.

It was midday, the sun was shining upon him. He opened his eyes. There was a huge blue-greenish lake. He felt relieved. The watch was on his wrist. He could go on.

eTwinning sau despre mobilitatea virtuală din școala mea

Adina Udrescu - Baia Sprie, Technological High School of Motor Transport, Romania

Lendeczki Melinda, cls. a VI-a C
prof. coordonator: Udrescu Adina

Sharing my favorite item. Toy day in the classroom

În acest an școlar am participat împreună cu colegi din clasele a V-a și a VI-a secția română și secția cu predare în limba maghiară la proiectul eTwinning **"We are valuable with values"**, având ca parteneri profesori și elevi din România, Turcia, Bulgaria, Lituania, Polonia, Moldova și Grecia.

Proiectul **"Suntem valoroși prin valorile noastre"** a promovat valorile similare sau apropiate ale tuturor celor care trăim în culturi diferite, am îmbinat valorile umane ca dreptatea, respectul, adevărul, prietenia, responsabilitatea cu activitățile culturale.

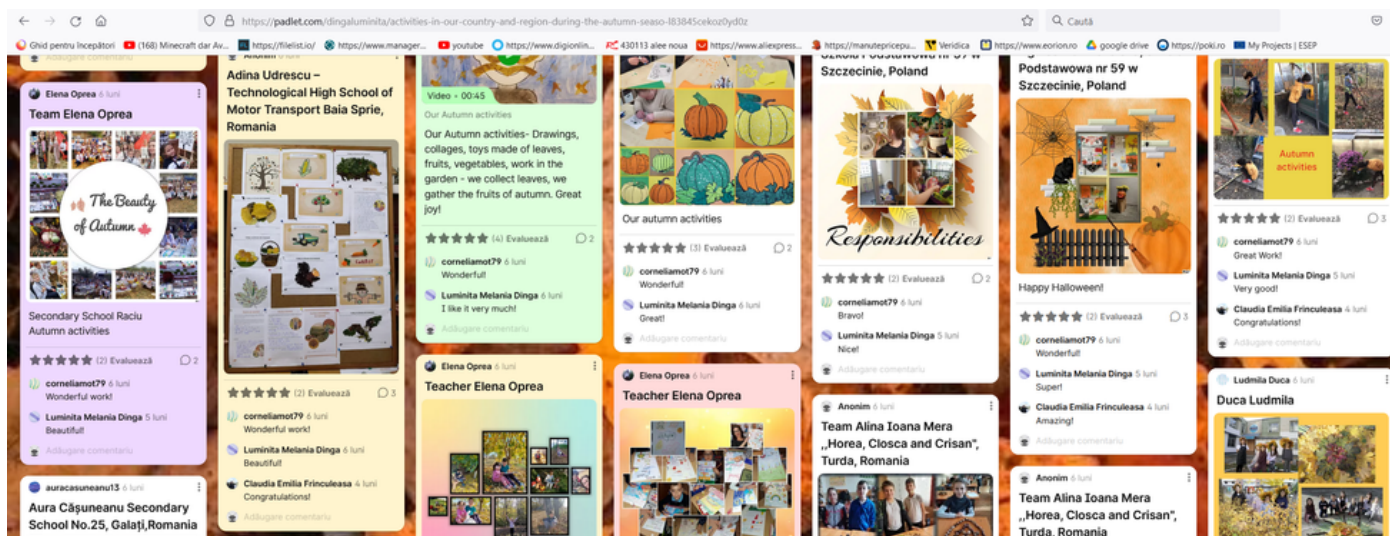
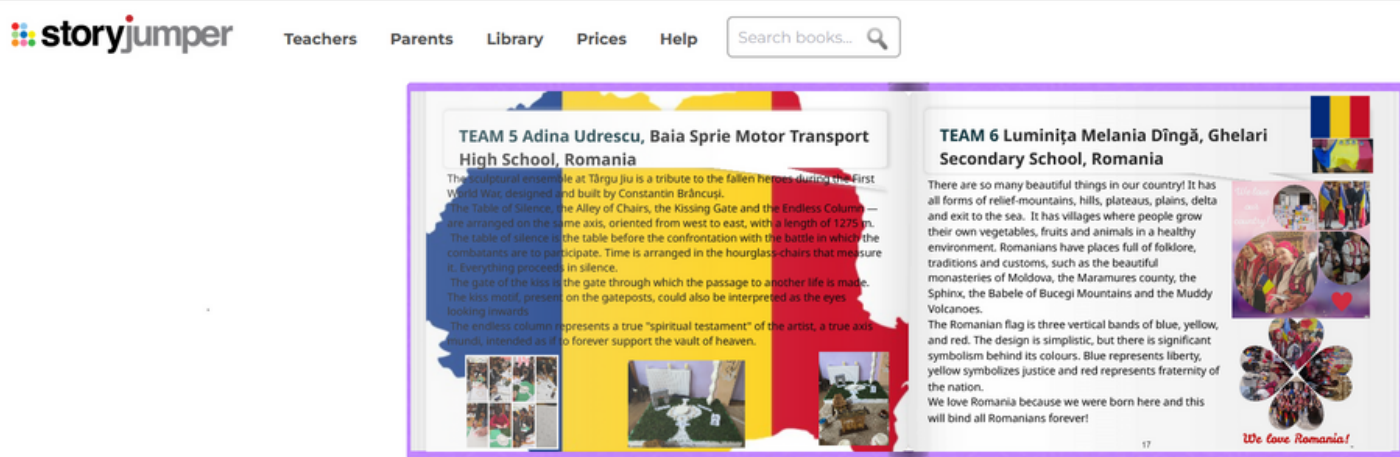
Am colaborat cu echipe creative și entuziaste, ne-am împărtășit cele mai bune idei, ne-am îmbunătățit abilitățile sociale și de comunicare și am înțeles că suntem apreciați conform valorilor noastre. În timpul activităților am fost încurajați să lucrăm în echipe, să colaborăm între noi și cu partenerii din alte țări, iar astfel ne-am îmbunătățit comunicarea în limba engleză și ne-am dezvoltat competențele digitale. Am utilizat diverse aplicații: Linolit, Calameo, Canva, Kahoot, Padlet, Wakelet, Story Jumper, Jigsawplanet, Power Point, Google Forms, Google Docs, Pixiz, Bookcreator.

Activitățile le-am realizat față în față, în Centrul de Documentare și Informare din școală. Aici am avut la dispoziție calculatoare conectate la internet și am folosit diverse aplicații pentru a ne pune în valoare produsele realizate. Materialele realizate de noi au fost fotografiate și încărcate pe platforma eTwinning pentru a fi accesibile tuturor elevilor și profesorilor parteneri de proiect.

Activitățile la care am participat au cuprins mai multe teme: concursul de logouri; Ziua Europeană a limbilor; activitatea de Code Week; trimiterea felicitărilor de Anul Nou prin poștă; jucăria mea preferată; activități și protejarea sănătății în anotimpul toamna; pregătirea adăposturilor pentru prietenii noștri animalele; activități de 1 Decembrie; fără violență - împărtășim dragoste; ne respectăm diferențele; cunoașterea strămoșilor care modelează viitorul țărilor; Ziua siguranței pe internet; Ziua Apei; realizarea cărților colaborative.

Am avut un rol activ în acest proiect, m-am redescoperit, m-am dezvoltat personal, am interacționat armonios cu colegii, am luat decizii împreună și tot împreună am dobândit competențe specifice secolului al XXI-lea.

Proiectul "Overcycling- Restoring the Environment" Întâlnirea din România

Borcutean Gabriel, cls. a XII-a A
prof. coordonator Sztrelenczuk Iolanda

O experiență unică. Mi-am dezvoltat abilitățile de comunicare, am avut parte de activități motivante care m-au ajutat să înțeleg tradițiile locului. Am aflat multe informații noi despre locurile vizitate, mi-am făcut prieteni noi.

Pe parcursul celor 5 zile am fost implicați în activități interesante și motivante. În prima zi am participat la un atelier creativ de reciclare a hârtiei. Tot în prima zi am fost provocați să creăm sticle artizanale sub îndrumarea dl. Mihai - Ioachim Rus de la **Asociația Artizana MM**. După-amiaza am vizitat Mănăstirea Bârsana, astfel oaspeții au descoperit și înțeles importanța lemnului pentru zona noastră.

În ziua următoare, în ciuda frigului și a zăpezii, am vizitat Barajul Firiza și Stația de Tratare a Apei din cadrul SC Vital SA. Specialiștii ne-au explicat modalitatea în care apa din baraj este transformată în apă potabilă și apoi furnizată către diverse comunități din județ. În a doua parte a zilei am vizitat serele Florisol din Baia Sprie, unde am admirat diversele soiuri de plante și am aflat lucruri interesante despre activitatea din seră. Fiecare dintre noi și-a ales o plantă pentru care a confecționat un ghiveci personalizat din PET-uri reciclate. Florile vor înfrumuseța spațiul multifuncțional din jurul școlii, amintindu-ne astfel de această experiență comună.

Muzeul Județean de Etnografie și Artă Populară Maramureș a fost locația unde ne-am pus în valoare creativitatea, exersând meșteșuguri străvechi din tradiția maramureșeană ghidați de către un meșter popular. Vânătoria de comori din aplicația Action Bound, disponibilă la Muzeul Satului din Baia Mare, a fost modalitatea ideală de a descoperi aspecte interesante legate de modul de viață traditional.

Acest schimb de tineri s-a încheiat într-o atmosferă deosebită. Colegii noștri sârbi și sloveni au prezentat jurnalele foto și video ale săptămânii petrecute împreună - momente amuzante, interesante, memorabile.

Empatia în activitatea didactică. Cum poate deveni un profesor empatic?

prof. Mureșan Raveca Corina

„Educația presupune sociabilitate, empatie, rezonanță și chiar „risipire” afectivă.”(Constantin Cucoș)

Eu definesc empatia ca fiind: „durerea ta în inima mea”. Deci, cum putem noi, dascălii, să simțim „durerea copiilor” în inima noastră?

Ca profesori trebuie să știm să-l înțelegem și să-l ascultăm pe elev atunci când are nevoie, să acceptăm că poți crește din nou împreună cu el, că viața e un lung proces de educare și învățare, iar școala e spațiul favorizant pentru a descoperi zilnic acest lucru. Cu alte cuvinte, capacitatea empatică proprie unui bun cadru didactic vizează un anumit model de identificare psihologică cu copilul, dublat de condiția păstrării unei distanțe aparte pentru a cuprinde întreaga problematică a colectivului de elevi. Distanțarea îi permite profesorului să-și mențină o stare de disponibilitate față de fiecare elev, în schimb apropierea îi asigură înțelegerea empatică a dorințelor și trăirilor elevilor. De altfel, nici nu ar fi posibilă realizarea unei relații eficiente între profesor și elev fără apropierea dintre aceștia, dar și fără păstrarea unei relații de respect reciproc. Prima condiție deschide traiectoria cunoașterii și a observării individuale a elevului, iar cea de-a doua permite consolidarea relațiilor interpersonale la nivelul colectivului de elevi.

Se știe că empatia duce la afecțiune, altruism și compasiune. Perceperea lucrurilor din perspectiva celuilalt îi determină confortul scăpării de stereotipuri și generează toleranța în acceptarea diferențelor. Va fi tot timpul, un promotor al rolului central al școlii și anume, cultivarea caracterului prin inocularea autodisciplinii și empatia care asigură permanența implicării civice și existența valorilor morale.

De aceea, empatia este considerată a avea un efect pozitiv în procesul de învățare. A reuși să te transpui în pielea interlocutorului, a încerca să simți ceea ce simte, a manifesta o atitudine de înțelegere, face parte din capacitatea de empatizare a unei persoane. Numeroase studii au relevat importanța empatiei pentru procesul instructiv-educativ.

Elevii noștri vor manifesta cel mai înalt nivel de învățare, vor excela în atingerea obiectivelor atunci când vor fi înconjurați/învăluți de relații pozitive cu profesorii lor, vor deveni mai creativi, vor căpăta mai mult respect față de sine, vor putea dovedi o mai mare spontaneitate în vorbirea liberă, deschisă, în fața unui auditoriu.

Valorile personale ale profesorilor au un impact nu doar asupra modalității în care aceștia își calibrează strategiile didactice, ci și asupra modului în care se raportează la meseria și identitatea de profesor.

Cum poate deveni empatic un profesor?

Cunoașterea elevilor - chiar dacă nu le reținem numele, îi putem ruga să se prezinte înainte de a răspunde. Fiecare elev trebuie tratat ca o individualitate, recunoscut ca atare;

Comunicarea empatică - încurajăm elevii să se apropie de noi, fără prejudecăți, adaptându-ne la nivelul de comunicare al acestora și manifestând interes pentru opiniile lor; Învățați-i să zâmbească! „Zâmbetul este unul dintre cele mai puternice instrumente ale comportamentului uman.” Dacher Keltner, profesor de psihologie la Universitatea Berkeley, California. Un temperament fericit este mai aproape de succes!

Să privim lucrurile și din perspectiva elevului. Nu trebuie să uităm niciodată să ne punem în locul elevului! Să încercăm să nu mai raportăm totul la anii în care am fost noi copii privind la acele vremuri cu nostalgie, criticând noile generații!

Oferim tuturor elevilor un mediu sigur în care să perceapă că a fi diferit nu este o vină! Îi învățăm să fie toleranți, o atitudine ce oferă un viitor bun omenirii.

Așadar, un comportament empatic din partea profesorului reprezintă baza influenței pertinente asupra educației elevului, motivației sale pentru muncă, orientării sale școlare și profesionale, fixării unui comportament firesc, adaptat societății. Un astfel de comportament favorizează nu doar reușita școlară a elevilor, ci și pregătirea pentru viață a acestora, dezvoltarea abilităților necesare în gestionarea emoțiilor și în formarea personalității. Cu alte cuvinte, modul în care îi tratezi pe copii, atenția pe care le-o acorzi, răbdarea cu care îi ajuți să depășească problemele cu care se confruntă, comunicarea, toate acestea contribuie la dezvoltarea emoțională a copilului, crucială în reușita școlară.

Maniera în care relaționăm cu noi înșine și cu ceilalți, mai ales cu elevii, garantează reușita în viață într-o măsură mai mare decât acumularea de titluri și diplome.

Bibliografie:

1. David J. Schwartz, Puterea magică a gândului, Editura Curtea Veche, București, 2016
2. Dima, Silvia, - „Copilăria- fundament al personalității”, editată de Revista învățământului Preșcolar, 1997
3. Arthur Bohart, Leslie Greenberg, Empatia în psihoterapie, Editura Trei, 2011
4. Internet

Dependența de Internet în rândul tinerilor

Problemă psihologică la nivel global

BORȘ MARA, cls. a VIII-a B

prof. coordonator Mureșan Raveca Corina

Internetul este noul drog al timpurilor moderne.

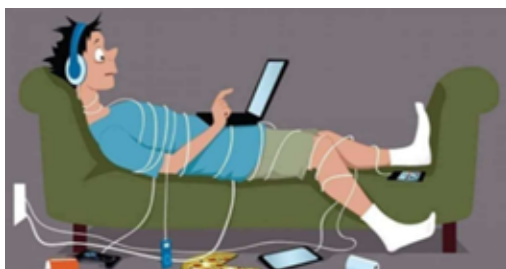
Dependența de Internet reprezintă utilizarea excesivă și compulsivă a Internetului, care în anumite situații poate conduce la o alterare a funcțiilor cognitive și o degradare a relațiilor și comportamentelor sociale. Dată fiind evoluția Internetului și a tehnologiilor asociate, tinerii tind să fie mai afectați.

Tehnologia reprezintă o parte semnificativă a vieții moderne, comunicarea, divertismentul sau munca depinzând de aceasta. În ultimii ani, viața noastră este legată din ce în ce mai mult de Internet, iar acest lucru creează unele riscuri pentru sănătate. Unul dintre aceste riscuri este reprezentat de către dependența de Internet.

Dependența de Internet reprezintă un subiect controversat, specialiștii făcând eforturi pentru a înțelege mai bine modul în care folosirea noilor tehnologii se reflectă asupra creierului uman. Psihiatrul Manfred Spitzer a propus termenul de "demență digitală" pentru a descrie efectele pe care utilizarea excesivă a tehnologiei le are în cazul anumitor persoane.

O parte a comunității științifice susține teoria conform căreia dependența de Internet este doar o altă formă de manifestare a tulburărilor adictive. Într-un mod asemănător altor forme de adicții, dependența de Internet prezintă simptome fizice și emoționale. Trebuie subliniat faptul că acestea pot varia de la caz la caz.

Demența digitală nu reprezintă o boală propriu-zisă, fiind o metaforă folosită pentru a sublinia pericolul utilizării excesive a tehnologiei, care poate duce la deteriorarea unor capacități cognitive.

Izolarea socială - una din consecințele dependenței de INTERNET!

Dependența de Internet este una dintre cele mai frecvente tulburări mintale și ar trebui să fie recunoscută de către reprezentanții corpului medical, se afirmă în editorialul uneia dintre cele mai prestigioase reviste de psihiatrie din lume, The American Journal of Psychiatry. Potrivit articolului, dependența de Internet întrunește toate criteriile pentru a fi catalogată drept boală psihică și se cere Asociației de Psihiatrie din Statele Unite să o introducă în mod oficial pe lista unor astfel de tulburări. Autorul editorialului, Jerald Block, consideră că dependența de Internet poate fi împărțită în trei subcategorii: excesul de pariuri online, preocupările sexuale pe Internet și trimiterea exagerată de e-mailuri sau mesaje text.

O parte a comunității științifice susține teoria conform căreia **dependența de Internet** este doar **o altă formă de manifestare a tulburărilor adictive**. Într-un mod asemănător altor forme de adicții, dependența de Internet prezintă simptome fizice și emoționale.

Trebuie subliniat faptul că acestea pot varia de la caz la caz.

SFAT: NU LĂSA INTERNETUL SĂ-ȚI CONDUCĂ VIAȚA ȘI SĂ-I DEVII SCLAV!

Colectivul de redacție

Avram Bianca, cls. a VI-a A
Breban Iulia Nicola, cls. a VI-a A
Kiss Amalia, cls. a VI-a A
Leș Cristina Carmen, cls. a VI-a A

Bodenlocz Robert, cls. a VI-a C
Hupka Viktor, cls. a VI-a C
Lendeczki Melinda, cls. a VI-a C
Sarkozi David, cls. a VI-a C

Ardelean Sara, cls. a VII-a A
Botiș Alesia, cls. a VII-a A
Malanca Alessia, cls. a VII-a A
Finteușan Theodora, cls. a VII-a A
Voicu Matei, cls. a VII-a A

Borș Mara, cls. a VIII-a B

Goga Maria, cls. a VIII-a C

Borcutean Gabriel, cls. a XII-a A
Dogaru Andreea, cls. a XII-a A

prof. Chisacof Monika

prof. Kaszoni Claudia Ramona

prof. Moje Ina

prof. Mureșan Corina Raveca

prof. Sztrelenczuk Iolanda

prof. Șindreștean Adina

prof. Udrescu Adina

Generația Z (Baia Sprie)
ISSN 2972 – 0850 ISSN-L 2972 – 0850
BAIA SPRIE
IUNIE 2023